

[XXX]

Frederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København KTlf 3395 5785
Fax 3395 5799www.ekn.dk
ekn@ekn.dkAfgørelsen offentliggøres i anonymiseret form**Klage over Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010 om afslag på anmodning om dispensation fra tilslutningspligt til Ikast El- og Varmeværk A.m.b.A.****27. januar 2011**

J.nr 1021-10-13-10

UOJ -EKN

Energiklagenævnet har den 14. september 2010 fra Ikast-Brande Kommune modtaget Deres klage af 10. august 2010 over Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010. Ved afgørelsen meddelte kommunen Dem afslag på dispensation fra tilslutningspligt til fjernvarmeforsyning fra Engesvang varmekværk, nu Ikast El- og Varmeværk A.m.b.a., for Deres ejendom beliggende [XXX].

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010, og sagen hjemvises til fornyet behandling i kommunen. Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Det fremgår af sagen, at De erhvervede ejendommen [XXX] i 1986. Den daværende Ikast Kommune godkendte den 12. juni 1990 et projektforslag, hvorved der efter varmforsyningslovens regler pålagdes blandt andet Deres ejendom tilslutningspligt med en tilslutningsfrist på 9 år til fjernvarmeforsyningen fra Engesvang varmekværk, senere Engesvang-Moselund Kraftvarmekværk, nu Ikast Værkerne ved Ikast El- og Varmeværk A.m.b.a. Tilslutningspligten blev af kommunen ved deklaration af 12. juli 1991 tinglyst på de berørte ejendomme, herunder Deres ejendom. Kommunens afgørelse om tilslutningspligt blev endvidere meddelt Dem ved kommunens brev af 26. juli 1990.

De ansøgte den 29. april 2010 Ikast-Brande Kommune om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovgivningen til etablering af et jordvarmeanlæg på Deres ejendom, der varmforsynes af eget oliefyr.

I forbindelse med behandlingen af ansøgningen om etablering af et jordvarmeanlæg på ejendommen orienterede kommunen Dem ved brev af 11. maj 2010 om, at ejendommen i 1991 var blevet pålagt tilslutningspligt til den kol-

lektive varmforsyning i Engesvang, og at det vil kræve en dispensation, hvis ejendommen ikke skal tilsluttes den kollektive varmforsyning (fjernvarme). Kommunen oplyste, at sagen ville blive behandlet på Teknik- og Miljøudvalgets møde den 8. juni 2010, hvorefter De ville høre nærmere.

Ikast-Brande Kommune, Teknik- og Miljøudvalget, behandlede herefter sagen om dispensation fra tilslutningspligt til fjernvarmforsyningen på møde den 8. juni 2010. Af kommunens dagsordenspunkt (mødepapir) fremgår følgende om sagen:

”[...]

Beslutning

Godkender indstillingen på baggrund af nuværende situation/grundlag. Spørgsmålet drøftes generelt i forbindelse med behandling af kommende Strategisk Energiplan (tidligere Varmeplan).

Indstilling

Direktøren for Teknisk Område indstiller, at

- deklARATIONEN om tilslutningspligt til varmforsyningen fortsat håndhæves
- der ikke gives dispensation fra tilslutningspligten på [XXX].

Sagsbeskrivelse

[XXX] søger om tilladelse til at etablere et jordvarmeanlæg på ejendommen [XXX].

Ansøgeren søger i den forbindelse dispensation fra en tinglyst deklARATION af 12-07-1991 om tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning, men opvarmes af eget oliefyr. Den nuværende ejer har overtaget ejendommen i 1986.

Udvalget skal tage stilling til

- Dispensation fra den tinglyste deklARATION af 12-07-1991 om tilslutningspligt på [XXX].
- Generel håndhævelse af tinglyste deklARATIONER om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning.

Plan- og lovmæssige forhold

Ejendommen ligger i et boligområde, 3.B1.2, som er udlagt til åben og lav boligbyggeri.

Der er ingen lokalplan i området.

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Side 2 af 14

Ikast Byråd besluttede 08-07-1990 en tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning (fjernvarme) i det pågældende område. Tilslutningspligten blev tingslyst 12-07-1991.

I Engesvang og Moselund er der 81 matrikler, som har fået tingslyst en tilslutningspligt, men endnu ikke er tilsluttet den kollektive varmforsyning (fjernvarme). Deraf er der bygninger på de 45 ejendomme.

Ikast Kommune besluttede fra 1987 til 1998 tilslutningspligt og forblivelsespligt til den kollektive varmforsyning (fjernvarme) i flere områder i Bording, Engesvang og Ikast.

27. januar 2011
J.nr 1021-10-13-10
UOJ –EKN

Beslutningerne er lavet med henblik på en fremtidig 100 % tilslutning til den kollektive varmforsyning (fjernvarme) og er tingslyst på ejendommene i de pågældende områder.

Side 3 af 14

De tinglyste deklARATIONER er lavet efter tilslutningsbekendtgørelsen § 6 med en 9 års frist.

Denne tilslutningspligt udløb fra 1996 til 2007, uden at det havde resulteret i væsentlig flere tilslutninger.

Ikast-Brande Kommune har fået lavet en juridisk vurdering af disse deklARATIONER med baggrund i, at de ikke er blevet håndhævet.

Konklusionen er, at tilslutningspligten ikke er forældet på grund af passivitet. Passivitet ville kunne fremkomme i det tilfælde, hvor kommunen har haft mulighed for at reagere på baggrund af en henvendelse, men ikke har gjort det.

Ikast-Brande Kommune vil derfor fortsat have ret til at kræve tilslutning til kollektiv varmforsyning (fjernvarme), da kommunen ikke har givet ejerne anledning til at tro, at tilslutningspligten ikke ville blive håndhævet. Dette skulle i så fald være sket ved en aktiv handling eller en tilkendegivelse fra kommunens side om, at tilslutningspligten ikke ville blive håndhævet.

Høring

Ikast-Værkerne ønsker på nuværende tidspunkt ikke at tvinge ejendommene ind i en kollektiv varmforsyning. Man venter hellere på en frivillig tilslutning på baggrund af en konkurrencedygtig varmepris. Men Ikast-Værkerne ønsker ikke, at der bliver dannet

præcedens for dispensationer fra tilslutningspligten til eksempelvis varmepumper. Det vil undergrave det økonomiske fundament for den fremtidige kollektive varmforsyning, og dermed på sigt udløse en højere varmepris for tilbageblivende kunder.

Intern høring

Teknisk Område vurderer, at det er betænkeligt at give enkelte ejendomme dispensation.

Det er væsentligt, at den kollektive varmforsyning har stor tilslutning og volumen for at kunne levere billig varme til gavn for forbrugerne.

27. januar 2011
J.nr 1021-10-13-10
UOJ –EKN

Tidligere Ikast Kommune har besluttet og tinglyst tilslutningspligt i 8 områder:

Side 4 af 14

Tilslutningspligt med 9 års frist

For Bording:

Bodholt By:

Deklaration fra 2000: Tilslutnings og forblivelsespligt, 924 ejendomme

For Engesvang By:

Deklaration fra 1987: Tilslutnings og forblivelsespligt, 406 ejendomme

Deklaration fra 1991: Tilslutningspligt, 66 ejendomme

Engesvang By og Moselund:

Deklaration fra 1997, Tilslutnings og forblivelsespligt, 48 ejendomme

For Ikast:

Grødde by

Deklaration fra 1991: Tilslutningspligt, 15 ejendomme

Tulstrup by

Deklaration fra 1986, Tilslutningspligt, 176 ejendomme

Stensbjerg

Deklaration fra 1999: Tilslutnings og forblivelsespligt, 41 ejendomme

Forblivelsespligt

Engesvang by:

Deklaration fra 1998, forblivepligt, 134 ejendomme

Bemærk

Der skal gives dispensation, hvis ejendommen opfylder kravet til energiklasse 1 eller 2.

Udvalget har følgende muligheder

Jordvarmeanlæg på [XXX].

- Udvalget kan give en dispensation fra den tinglyste deklara-tion om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning på [XXX]. Dette kan begrundes med, at udvalget ikke ønsker at fastholde den tinglyste tilslutningspligt til fjernvarmeforsy-ningen.
- Udvalget kan undlade at give dispensation fra den tinglyste deklara-tion om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning på [XXX]. Dette kan begrundes med, at udvalget ønsker at fastholde deklara-tionen og det økonomiske grundlag for for-syningsselskabet.

Generel håndhævelse af tingslyste deklara-tioner om tilslutnings-pligt.

- Udvalget kan generelt godkende at give dispensation fra de tinglyste deklara-tioner om tilslutningspligt til kollektive var-meforsyning. Dette kan begrundes med, at udvalget ikke øn-sker at fastholde den tinglyste tilslutningspligt til fjernvarme-forsyning.
- Udvalget kan generelt undlade at give dispensation fra de tinglyste deklara-tioner om tilslutningspligt. Dette kan be-grundes med, at udvalget ønsker at fastholde deklara-tionen og det økonomiske grundlag for forsyningsselskabet.

[...]"

Ikast-Brande Kommune gav Dem ved afgørelse af 22. juni 2010 afslag på di-spensation fra tilslutningspligt. Af afgørelsen fremgår følgende:

"[...]

Ang. ansøgning om dispensation fra tilslutningspligten i forbin-delse med etableringen af jordvarmeanlæg på ejendommen [XXX].

På mødet i Teknik og Miljøudvalget den 8. juni 2010 blev ansøg-ningen behandlet og udvalget besluttede flg:

- at der ikke gives dispensation fra tilslutningspligten på [XXX].

Denne beslutning omhandler kun forsyningsselskabet ret til at opkræve tilslutningsbidrag på ejendommen, som beskrevet i de-klara-tion af 12-07-1991.

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Side 5 af 14

Beslutningen har ingen indflydelse på retten til at etablere et jordvarmeanlæg på ejendommen.

Klagevejledning:

Afgørelsen kan påklages til energiklagenævnet.

Klagefristen regnes fra det tidspunkt, meddelelsen er kommet frem – normalt dagen efter, at den er tilsendt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den efterfølgende hverdag. Klage fremsendes til Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K.

[...]"

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Ved brev af 10. august 2010 sendte De en klage til Energiklagenævnet over Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010 om afslag på dispensation fra tilslutningspligt.

Side 6 af 14

Energiklagenævnet modtog Deres klage den 11. august 2010, hvor klagen samme dag blev videresendt til Ikast-Brande Kommune som rette myndighed. Energiklagenævnet vejledte kommunen om, at klager over afslag på dispensation fra tilslutningspligt meddelt efter varmforsyningslovgivningen skal indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energiklagenævnet, ledsaget af en udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse. Denne fremgangsmåde er beskrevet i § 21, stk. 2, i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008) og har til formål, at kommunen i forbindelse med en eventuel klage over kommunens afslag har mulighed for at kunne genoptage sagen på baggrund af det anførte i klagen og eventuelt ændre sin afgørelse, eller, hvis kommunen fastholder sin afgørelse, at sende klagen til Energiklagenævnet til afgørelse ledsaget af en udtalelse og det sagsmateriale, der har ligget til grund for kommunens afgørelse.

Ikast-Brande Kommune har ved brev af 8. september 2010, der er modtaget i Energiklagenævnet den 14. september 2010, fastholdt sin afgørelse om afslag på dispensation og sendt Deres klage til Energiklagenævnet til afgørelse. Kommunen er i den forbindelse fremkommet en udtalelse til sagen og vedlagt det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse.

Deres klage

De finder, at Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010 skal ændres således, at De får dispensation fra tilslutningspligten til fjernvarme.

Til støtte for klagen har De navnlig anført følgende:

- Afslaget er ikke rimeligt, idet Deres genbo for nogle år siden har fået tilladelse til at installere naturgas, da man skulle føre naturgas gennem deres grund og videre til det daværende LM Glasfiber, nu Siemens Windpower.
- Da varmeværket i Engesvang er naturgasfyret, kan afslaget ikke skyldes miljøhensyn, men udelukkende være af hensyn til varmeværkets økonomi.
- Der er ikke anført udløbsdato på den anførte klagefrist.

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Ikast-Brande Kommunes udtalelse

Kommunen har fastholdt sin afgørelse af 22. juni 2010 om afslag på dispensation for tilslutningspligt for Deres ejendom og er ved klagens fremsendelse til Energiklagenævnet ved af 8. september 2010 fremkommet med følgende udtalelse til sagen:

Side 7 af 14

”[...]

Dispensationsansøgningen blev behandlet på Teknik og Miljø udvalgets møde den 8. juni 2010

Udvalget besluttede på mødet at afvise dispensationsansøgningen, med henvisning til at fastholde Ikast Byråds beslutning om godkendelse af varmeprojektforslag den 12. juni 1990, som lå til grund for den tinglyste deklaration nr. F489119 af 12. juli 1991. [XXX] blev i brev af 26. juli 1990 meddelt byrådets beslutning.

Baggrunden for den tinglyste deklaration er et ønske om at sikre 100 % tilslutning til varmeværkerne i forsyningsområderne, der skal sikre en billig og stabil kollektiv varmforsyning, som varmforsyningsloven pålægger kommunerne at sikre.

Denne overordnede varmeplanlægning har vægtet tungere end [XXX] ønske om at etablere et jordvarmeanlæg på sin ejendom og undlade at betale tilslutningsbidrag til det lokale varmeværk.

[...]

I klagen af 10. august 2010 til Energiklagenævnet, argumentere [XXX] for det retfærdige i at afvise en dispensationsansøgning for tilslutningsafgiften, når ejendommen på adressen Gl. Kongevej 18a menes at være blevet tilsluttet naturgasforsyningen i forbindelse med en nedgravning af naturgas på ejendommens jord.

Det forholder sig sådan, at ejendommen Gl. Kongevej 18a er tilsluttet naturgas, og ejendommen deler matrikelskel med Skovvej 1.

Gl. Kongevej 18a er ikke omfattet af en deklARATION om tilslutningspligt.

Matriklen er ikke lokalplanlagt, og hører under kommuneplanramme 3.B1.2, derfor er der frit varmforsyningens valg for denne ejendom, i det her tilfælde er der valgt naturgas.

Ikast Brande kommune fastholder derfor afslaget. [XXX] erhvervede ejendommen i maj 1986 og deklARATIONEN blev tinglyst i 1991.

Kommunen mener derfor at afslaget er sagligt begrundet i hensynet til den overordnede planlægning af den kollektive varmforsyning i byområderne.

Det er kommunens pligt, at sikre ejendommene i området billig og stabil varmforsyning igennem langsigtet varmeplanlægning. Derfor står deklARATIONERNE ved magt og kommunen finder ingen grundlag for at dispensere.

[...]"

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Side 8 af 14

Øvrige oplysninger

Ikast El- og Varmeværk A.m.b.a. er blevet partshørt over klagen og kommunens udtalelse og er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

Retsgrundlaget

Reglerne om eksisterende bebyggelse, der ikke kan pålægges tilslutningspligt til et fjernvarmeværk samt reglerne om dispensation fra tilslutningspligten fremgår af tilslutningsbekendtgørelsen¹.

Bekendtgørelsens § 15 beskriver, hvilke kategorier af eksisterende bebyggelse som ikke kan kræves tilsluttet et fjernvarmeanlæg.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 16, at når en bygning er pålagt tilslutningspligt, kan ejeren af ejendommen ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningspligten efter bestemmelserne § 15.

Ejeren af eksisterende bebyggelse, som er pålagt tilslutningspligt, kan dog søge om dispensation fra tilslutningspligten efter bekendtgørelsens § 17, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde give dispensation fra en pålagt tilslutningspligt. Efter Energiklagenævnets praksis fortolker nævnet tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, således, at de hen-

¹ Bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg. Bekendtgørelsen er offentliggjort på Retsinformations hjemmeside: www.retsinfo.dk.

syn, der efter § 15 kan føre til, at en ejendom ikke kan kræves tilsluttet, som udgangspunkt kan indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at en ejendom, der er pålagt tilslutningspligt, alligevel kan fritages helt eller delvist (dispensation).

Tilslutningsbekendtgørelsens §§ 15, 16 og 17 har følgende ordlyd:

”[...]

Eksisterende bebyggelse, der ikke kan kræves tilsluttet

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

§ 15. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg

Side 9 af 14

1) bygninger, hvor omstilling til kollektiv varmforsyning på grund af nødvendige, større installations- eller bygningsmæssige ændringer efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssig bekostelig,

2) bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget – eller anlæggene tilsammen – efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

3) bygninger, hvor overskudsvarme fra produktionsvirksomhed efter kommunalbestyrelsens skøn dækker mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

4) bygninger, der påregnes nedrevet inden for en kortere årrække,

5) bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen, og

6) eksisterende lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 2, litra a og b.

§ 16. Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningen under henvisning til bestemmelserne i § 15 i denne bekendtgørelse, jf. dog § 17, stk. 1 og 2.

Dispensation

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt, skal fritages for tilslutning, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.
[...].”

Kommunens afgørelse om dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, er en forvaltningsretlig afgørelse. Forvaltningslovens² §§ 22 og 24 bestemmer, hvornår en afgørelse skal begrundes, samt hvilke krav der stilles til begrundelsens indhold. Forvaltningslovens §§ 22 og 24, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

27. januar 2011
J.nr 1021-10-13-10
UOJ –EKN

”[...]

Side 10 af 14

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

[...].”

Manglende overholdelse af forvaltningslovens regler om begrundelse er en sagsbehandlingsfejl, der kan medføre, at en afgørelse lider af formelle mangler. Betydningen heraf er beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til bogen ”Forvaltningsret” af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2. udgave, 2002, side 857 ff., hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”[...]

Om tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler, formkrav eller andre formelle krav til forvaltningsafgørelser fører til ugyldighed, beror på om der er tale om overtrædelse af visse helt fundamentale krav, garantiforskrifter, eller blot om manglende efterlevelse af ordensforskrifter. Er regler om quorum, bekendtgørelse af afgørelser

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 12. december 2007 med senere ændringer.

for adressaten og udtrykkeligt krav om skriftlighed tilsidesat, eller foreligger der grove brud på kompetenceregler eller på officialprincippet, annullerer domstolene afgørelsen uden en nærmere vurdering af om manglen kan betragtes som væsentlig. Eller anderledes udtrykt: Sådanne mangler er altid væsentlige.

[...]

En række regler har det klare sigte at skabe garanti for at afgørelsen behandles mere grundigt og alsidigt. Hovedparten af forvaltningslovens regler har karakter af sådanne garantiforskrifter. Det gælder utvivlsomt habilitetsreglerne, reglerne om partsaktindsigt, partshøring og begrundelse.

[...]

Tilsidesættes sådanne krav, svigter en garanti for afgørelsens rigtighed, og der må derfor gælde en formodning for at afgørelsen er påvirket af fejlen. Denne formodning kan imidlertid i det enkelte tilfælde afkræftes idet afgørelsen viser sig at have fået et korrekt indhold uanset den manglende overholdelse af formalia. Med andre ord kan der i forbindelse med garantimangler sondres mellem manglens generelle og konkrete væsentlighed. I praksis er det ikke ganske klart om domstolene for at erklære en afgørelse ugyldig kræver at manglen både generelt og konkret er væsentlig. Den bedst dækkende beskrivelse af nyere praksis er vist denne: Dokumenteres det under sagen at afgørelsen lider af en garantimangel, annulleres afgørelsen medmindre det lykkes forvaltningen at godtgøre at manglen har været uden betydning i det konkrete tilfælde.

[...]”.

Forvaltningslovens § 25 bestemmer, hvornår en afgørelse skal indeholde en klagevejledning, samt hvilke krav der stilles til klagevejledningens indhold. Forvaltningslovens § 25, stk. 1, har følgende ordlyd:

”[...]

§25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

[...]”

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Side 11 af 14

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad. Klagefristen

De har i klagen oplyst, at De den 23. juni 2010 modtog kommunens afgørelse i sagen, der er dateret den 22. juni 2010. Energiklagenævnet lægger på denne baggrund til grund, at De har modtaget kommunens afgørelse den 23. juni 2010.

Det fremgår af tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1 og 2, at en klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Klagen skal indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energi-klagenævnet, ledsaget af en udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse.

27. januar 2011
J.nr 1021-10-13-10
UOJ –EKN

Efter denne bestemmelse udløb klagefristen således den 21. juli 2010.

Side 12 af 14

De har indgivet klagen direkte til Energiklagenævnet den 10. august 2010. Nævnet har dagen efter sendt klagen til kommunen. Klagen er således indgivet efter klagefristens udløb.

Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold, jf. forvaltningslovens § 25, stk. 1.

Kommunens afgørelse i sagen gav Dem ikke medhold. Kommunen burde derfor i afgørelsen have oplyst Dem om den korrekte fremgangsmåde ved indgivelse af klage, herunder at der gjaldt en klagefrist på 4 uger. Dette er ikke sket. Kommunen har i klagevejledningen oplyst, at klage skulle indgives til Energiklagenævnet og oplyst nævnets postadresse. Klagevejledningen omtaler endvidere en klagefrist, men der er ikke oplyst nærmere om klagefristens længde. Kommunens afgørelse lider derfor på dette punkt af en mangel.

I tilfælde, hvor der i strid med forvaltningslovens § 25 ikke er givet fyldestgørende klagevejledning, er virkningen heraf normalt, at klagefristen suspenderes indtil (en fyldestgørende) klagevejledning er givet. Energiklagenævnet finder i det konkrete tilfælde, at klagefristen må anses for suspenderet, og at Deres klage på denne baggrund må anses for rettidigt indgivet.

Ad. Kommunens sagsbehandling

Det følger af forvaltningslovens § 22, at en skriftlig forvaltningsafgørelse skal være ledsaget af en samtidig begrundelse, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold.

Ikast-Brande Kommune har ved afgørelsen af 22. juni 2010 givet afslag på anmodningen om dispensation, og afgørelsen giver Dem dermed ikke medhold. Kommunens afgørelse skal derfor indeholde en begrundelse, der opfylder forvaltningslovens krav herom.

Der fremgår imidlertid ikke nogen begrundelse for afslaget i kommunens afgørelse. Kravene i forvaltningslovens §§ 22 og 24 er derfor ikke opfyldte, og afgørelsen lider derfor af en væsentlig mangel.

27. januar 2011
J.nr 1021-10-13-10
UOJ –EKN

Kravet om en samtidig, skriftlig begrundelse har karakter af en garantiforskrift, og tilsidesættelse heraf medfører som hovedregel afgørelsens ugyldighed, jf. herved denne afgørelses afsnit om ”Retsgrundlaget”, side 10-11.

Side 13 af 14

Energiklagenævnet finder, at der i den konkrete sag er tale om en væsentlig begrundelsesmangel, idet afgørelsen ikke er ledsaget af en begrundelse overhovedet. Energiklagenævnet finder, at begrundelsesmanglens beskaffenhed bør føre til, at kommunens afgørelse er ugyldig.

Energiklagenævnet ophæver på denne baggrund Ikast-Brande Kommunes afgørelse af 22. juni 2010, og sagen hjemvises til fornyet behandling i kommunen.

Energiklagenævnet oplyser vejledende, at en ophævelse og hjemvisning af sagen indebærer, at det overlades til kommunen at træffe fornyet afgørelse i sagen. Kommunen skal således behandle sagen igen, og ikke blot reparere på afgørelsens mangler.

Energiklagenævnet bemærker, at ophævelse af kommunens afgørelse og hjemvisning af sagen til fornyet behandling sker på baggrund af en væsentlig, formel sagsbehandlingsfejl. Energiklagenævnet har derfor ikke haft lejlighed til at tage stilling til, hvorvidt der kan og bør meddeles dispensation i det foreliggende tilfælde. Energiklagenævnet har i den forbindelse bl.a. heller ikke taget stilling til, hvilken betydning det har for sagen, at kommunen og Engesvang varmeværk, senere Engesvang-Moselund Kraftvarmeværk, nu Ikast Værkerne ved Ikast El- og Varmeværk A.m.b.a., generelt ikke har håndhævet tilslutningspligten, siden den indtrådte i 1999.

Energiklagenævnet kan på baggrund af kommunens notat (benævnt: ”Dagsordenspunkt – Kollektiv Varmeforsyning – Tilslutningspligt – Håndhævelse – tidligere Ikast Kommune”) til Teknik- og Miljøudvalgets møde den 8. juni 2010 i sagen ikke udelukke, at kommunen har truffet afgørelse i sagen ud fra en

retsopfattelse af, at kommunen efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, generelt kan meddeles afslag på ansøgninger om dispensation alene begrundet i varmforsyningens forhold, herunder det økonomiske grundlag for varmforsyningen. Nævnet henleder i den anledning kommunens opmærksomhed på, at kommunalbestyrelsen har vide rammer for skønnet om, hvorvidt der kan meddeles dispensation, så længe der foretages en reel og konkret vurdering af hver enkelt ansøgning. Betingelsen for dispensation er, at der foreligger et særligt tilfælde. De særlige tilfælde er ikke nærmere definerede eller begrænsede i tilslutningsbekendtgørelsen. Kommunen kan dispensere under hensyn til såvel varmforsyningsmæssige som andre grunde, herunder personlige og økonomiske forhold for ansøgeren, hvis kommunen vurderer, at der foreligger et særligt tilfælde. Kommunen kan f.eks. give dispensation ud fra de hensyn, som er nævnt i tilslutningsbekendtgørelsens § 15. F.eks. omhandler § 15, nr. 2, bygninger, der er indrettet med vedvarende energianlæg. Der er dog ikke et retskrav på dispensation efter § 17. Kommunen må udøve et konkret skøn over ansøgningen om overgang til anden varmforsyningsform sammenholdt med hensynet til at sikre den eksisterende kollektive varmforsynings investeringer m.v.

27. januar 2011

J.nr 1021-10-13-10

UOJ –EKN

Side 14 af 14

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 2 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmforsyningsloven (Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer). Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnformand